

Advokat (en)	Person med juridisk embetseksamen og minst 2 års relevant praksis, som har rett til å yte juridisk bistand i rettssaker.	
Aktor (en)	Offentlig anklager i en rettssak	
Aktorat (et)	Myndighet som aktorer innehar	
Alibi (et)	Bevis for at man befant seg på et <u>annet</u> sted enn åstedet på det tidspunktet da en forbrytelse ble begått	
Allmennpreventiv (adj.)	Som virker forebyggende på allmennheten	
Anholde (å)	Å arrestere, å pågripe	
Anke (en) / Anke (å)	Krav om at en dom eller avgjørelse skal prøves for en høyere instans.	
Ankedomstol (en)	Domstol som en sak kan ankes inn til	
Ankeerklæring (en)	Muntlig eller skriftlig erklæring som inneholder og begrunner en anke	
Ankefrafallserklæring (en)	Muntlig eller skriftlig erklæring om at man <u>ikke</u> vil anke en dom	
Ankefrist (en)	Tidsfrist som ikke skal overskrides ved evt. anke av rettsavgjørelse	
Anmeldelse (en)	Det å gi politiet melding om at det er begått en lovstridig handling	
Annullering (en)	Er å tilbakedra eller erklære noe ugyldig. Eks. Et annullert ekteskap et ekteskap hvor vielsen ikke er gjort med lovlig vigselsmann, eller er forbudt med lov.	
Apostille	er den juridiske betegnelsen for at et norsk dokument skal ha gyldighet i utlandet og bli legalisert, må det påføres et apostillestempel. Apostille bekrefter ikke at innholdet i dokumentet er riktig, men det bekrefter at signaturen til Notarius Publicus er ekte.	
Arbeidsrett (en)	Spesialdomstol som behandler rettslige konflikter mellom partene i arbeidslivet	
Arbeidstvist (en)	Arbeidskonflikt	
Arrest (en)	Lokale som brukes til midlertidig fengsling: Midlertidig fengsling	
Arv (en)	Noe som arves (blir gitt til eie fra en avdød person), for eksempel penger, eiendom eller rettigheter	
Arveavgift (en)	Avgift til staten av arvelodd	
Arveforskudd (et)	Arv som overlates på forhånd, før arvelater er død	
Arverett (en)	1. Rettighet til arv; 2. Del av privatrett som gjelder rettsregler for arv	
Arveskifte (et)	Fordeling av arv mellom arvingene	
Arving (en)	Person som etter arvelovens regler eller etter	

	avdødes vilje har rett å få del i arv	
Asyl (et)	Tilfluktssted, for eksempel for politiske flyktninger	
Asylsøkere (en)	Person (spesielt politiske flyktninger) som søker asyl	
Atkomstdokument (et)	Dokument som viser at en person har berettiget krav på noe.	
Avdød (en)	Person som er død	
Avhør (et)	Se: Politiavhør	
Avsluttende innlegg	Muntlig innlegg under rettforhandlingene før en sak tas opp til doms.	
Avsløre (å)	Gjør myndighetene eller offentligheten oppmerksom på noe	
Avvisning (en)	I forbindelse med fremmedloven, det å nekte adgang til riket	
Barnevernsloven	Lov om Barnevern. Merknad: Inneholder bestemmelser om kommunaladministrasjon, barnehjem, straffbare handlinger begått av barn etc.	
Barnets beste	I formen « <i>det som er best for barnet</i> », er et begrep som brukes i FNs konvensjon om barns rettigheter. Uttrykket brukes for å fokusere på barnets behov og interesser	
Bedrageri (et)	Vinningsforbrytelser der forbryteren bevisst lurer en annen, svindel	
Befaring (et)	Inspeksjon på et sted, særlig av representant fra myndighetene	
Begjæring (en)	Anmodning, bønn, for eksempel om at en sak skal tas opp for retten, eller at en person skal staffe	
Begjæring om fengsling	Begjæringen overfor forhørsretten (fremsatt av påtalemyndigheten) om at en person skal varetektsfengsles. Merknad: Personen blir da å regne som siktet	
Begrunnet mistanke (en)	Gode holdepunkter som påtalemyndighetene har for å anta at en bestemt person er gjerningsmann i en straffesak	
Bekreft (å)	1. Å stadfeste 2. Å erkjenne, bevitne riktigheten av.	
Bemektige seg (å)	Å ta, sette seg i besittelse av.	
Benekte, (å)	Å bestride sannheten av noe	
Beruset (adj.)	Som tydelig er påvirket av alkohol eller annet rusmiddel	
Beslaglegge (å)	Å legge beslag på ved å ta eller inndra noe (som regel av politiet) fordi gjeldende rettsregler ikke blir fulgt	
Bestikkelse (en)	Gave som skal få en til å svikte sin (embetes) plikt	
Bestride (å)	Å benekte	
Besvogret (adj)	Om en person i forhold til en annen: som er ens	

	svoger, svigerinne, svigersønn, svigerdatter, svigerfar eller svigermor	
Betenkningstid (en)	Tid en har til rådighet før en avgjørelse må tas, for eksempel om å vedta en dom	
Betinget dom (en)	Dom der retten enten utsatt å idømme straff eller utsette fullbyrdelse av idømt straff. Merknad: straffen kan helt bortfalle etter en bestemt tid hvis bestemte betingelser blir oppfylt.	
Bevis (et)	Forhold, for eksempel vitneutsagn eller gjenstander, som godtgjør omstendighetene omkring en hendelse eller et åsted	
Bevisopptak (et)	Rettsmøte utenom den vanlige saksbehandlingen med det formålet å sikre bevis	
Bo (et)	De samlede eiendeler, rettigheter og forpliktelser til en juridisk person	
Bobestyrer (en)	Ved åpning av en konkurs eller fordeling av arv blir det oppnevnt en bobestyrer. Bobestyreren har ansvaret for å få solgt eiendeler samt å fordele utbyttet mellom kreditorene og/eller arvtakere.	
Bofordeling (en)	Fordeling av eiendeler, rettigheter og forpliktelser i et bo. Også kalt booppgjør eller boskifte	
Bortføre (å)	Å ta med seg en person mot personens vilje, i hemmelighet og med makt	
Bortvisning (en)	I forbindelse med fremmedloven: Det å sende vekk, nekte adgang til riket, mellom 7 og 30 dager etter ankomst. Jfr. Avvisning, utvisning	
Bot (en)	Straff i form av pengesum til statskassen, særlig ved mindre forbrytelser og forseelser	
Bøtelegge (å)	Å ilegge bot	
Bøtereister (et)	Politiregister over alle som er bøtelagt i Norge. Merknad når man skal ha vandelsattest, kan man i særlige tilfelle få utskrift fra dette registeret	
Dagsmulkt (en)	Bot som man får for hver dag man unnlater å etterkomme en dom, en inngått kontrakt eller lignende	
Dementi (å)	Å offentlig benekte noe	
Deponere (å)	Å overlate noe i annens varetekt	
Dom avsagt på absentia	Dom som blir avsagt under fravær av domfelt	
Dom (en)	En domstols avgjørelse av fremsatt domskrav	
Domsfelle (å)	Å avsi en dom	Convicion
Domfelt (adj)	1. I straffe saker: Den som har fått dom, er funnet skyldig 2. I sivile saker: som har tapt en sak	Condenado
Dommerfullmektig (en)	Juridisk tjenestemann rangert under en dommer ved de fleste herreds- og byretter som utfører dommerens forretninger.	
Domspremiss (en)	Begrunnelse som retten bygger en dom på	

Domsslutning (en)	Siste del av en dom, konklusjon	
Drapsforsøk (et)	Forsøk på å drepe noen	
Drapsvåpen (et)	Gjenstand som blir el. er blitt brukt til å drepe med	
Dødsbo (et)	Bo som avdød etterlater seg	
Ed (en)	Høytidlig erklæring om at man snakker sant, avgitt i bestemte former	
Ektepakt (en)	Kontrakt mellom ektefeller med bestemmelse om formuesforhold eller lignende	
Erkjenne (å)	Å bli klar over, å innrømme	
Erstatning (en)	Økonomisk kompensasjon for tap eller skade	
Etterforskning (en)	Undersøkelse som særlig politi foretar for å avdekke alle forhold omkring et mulig straffbart forhold.	
Etterlysning (en)	Kunngjøring om at politiet el. andre myndigheter ønsker å komme i kontakt med en person, f.eks. fordi personen er savnet.	
Fagdommer (en)	Dommer som har juridisk embetseksamen.	
Flask anmeldelse (en)	Uriktig anmeldelse.	
Fartsgrense (en)	Grensen for tillatt kjørehastighet	
Felleseie (et)	Det at noen eier noe sammen med andre. f.eks. ektefeller	
Fengselsstraff (en)	Straff i form av frihetsprøvelser for et visst tidspunkt	
Fengsling (en)	Det å sette i fengsel, innesperre	
Fengslingsgrunnlag (et)	Grunnlag for å varetektsfengsle en person. <i>Merknad:</i> Det å være skjellig grunner til å mistenke vedkommende for en handling som kan medføre en høyere straff enn fengsel i 6 mnd. i tillegg må det, hvis vedkommende selv motsetter seg fengsling, være grunn til å frykte at vedkommende vil unndra seg straffeforfølging, eller begå enn ny straffbar handling.	
Fengslingskjennelse (en)	Avgjørelse av en dommer om at en person skal fengsles, arrestordre.	
Forbrytelse	Grov straffbar handling	
Foreldet (adj)	1. Som er for gammel, ugyldig 2. Som har tapt sin rettskraft	
Forelegg (et)	Krav om bot el. inndragning som utferdiges av påtalemyndighetene, og som kan avgjøre uten rettergang. <i>Merknad:</i> Dersom lovovertrederen ikke vedtar forelegget, blir saken sendt over til retten.	
Forenklet forelegg (et)	Forelegg som utferdiges og vedtas på stedet, særlig i forbindelse med mindre trafikkforseelser.	
Foreldreansvar	Er ansvar knyttet til rollen som foreldre har knyttet til barn i sin omsorg , eller plikter og	

	rettigheter i forhold til å utøve beslutning på vegne av sine barn. rettigheter	
Forlik (et)	Avgjørelse av en tvist ved at partene møtes og kommer frem til enighet uten at saken kommer opp for retten.	
Forliksråd (et)	Domstol som har til oppgave å mekle mellom ti parter for å komme frem til et forlik.	
Formidlende (adj)	Som gjør at noe må bedømmes mildere, mindre strengt, spesielt i uttr. formidlende omstendigheter som betinger lavere straff. <i>Merknad:</i> Det motsatte av formidlende er skjerpene (jfr.)	
Foresatt (en)	Person som har myndighet over el. oppsyn med mindreårige el. umyndige	
Formynder (en)	Person som varetar umyndigs interesser og opptrer som rettslig person på hans /hennes vegne, verge	
Fornærmede (en)	Part i en sak som er blitt utsatt for en straffbar handling	
Forseelse (en)	Straffbar lovovertrødelse som er av mindre alvorlig karakter	
Forsettlig (adj.)	Som er gjort med vilje. <i>Merknad:</i> Forsettlig drap: Drap begått med vilje, men ikke planlagt til forskjell for overlagt drap.	
Forskrift (en)	Bestemmelser om rettigheter og plikter fastsatt av offentlig myndighet. <i>Merknad:</i> En forskrift utfyller som regel bestemmelsene i lover.	
Forpille bevis (å)	Å ødelegge bevis	
Forsvarer (en)	Person som bistår en siktet eller tiltalt under straffeforfølgningen	
Frifinne (å)	Å dømme uskyldig, å frikjenne	
Fullmakt (en)	1. Tillatelse til å handle på en annens vegne 2. dokument som gir slik tillatelse	
Gjerningsmann (en)	Person som har begått en forbrytelse (handling)	
God tro	I uttr. å være i god tro: å opptre ærlig og pent, uten skjulte b hensikter	
Grov legemsbeskadigelse (en)	Det å påføre en annen person fysisk skade	
Grov uaktsomhet (en)	Høy grad av uforsiktighet, skjødesløshet, ubetenksom.	
Habilitet 8En)	Skikket til å være med og avgjøre en sak. <i>Merknad:</i> Jfr. inhabilitet.	
Heleri (et)	Det å ta imot (og omsette) stjålne gjenstander for egen vinnings skyld.	
Henlegge en sak (å)	Å legge til side en sak. Om påtalemyndigheten: Lar være å reise tiltale i en sak	
Hensikt (en)	Mål, plan bevisst streben. <i>Merknad:</i> En rettskrenkelse som er gjort med hensikt, er mer	

	alvorlig enn en rettskrenkelse gjort med forsett	
Heve (å)	Å gjøre slitt på, å bryte, feks. en avtale eller en kontrakt	
Hjemmel (en)	1. Privatrett: (dokumenter som gir) lovlig atkomst til eller besittelse av noe 2. I offentlig rett: Rettsgrunnlag	
Hoverfornhandling (en)	Her: avgjørende rettsforhandling(er) for en dømmende rett.	
Hærverk (et)	Forsettelig (dvs. med vilje) Ødeleggelse av annen manns eiendom	
Høyesterett (et)	Den øverste domstol i Norge	
Immunitet (en)	Fritak for rettsforfølging, offentlige pålegg etc.	
Injurie (en)	Krenkelse, fornærmende uttalelse	
Innbrudd (et)	Forbrytelse som består i å bryte seg inn i en annens (feks.) hus.	
Inhabilitet (en)	Det å være usikkert til å være med og avgjøre en sak på grunn av personlig interesse av utfallet el. annen tilknytning til saken. Jfr. habil	
Innsatt (en)	Person som sitter inne: sitter i fengsel	
Innstevning (en)	Innkalling av en siktet el. et vitne til å møte for retten	
Instruks	Er en ordre, ofte skriftlig, som binder den underordnede instans eller person til å handle på en bestemt måte.	
Instans (en)	1. Domstol, trinn i rettergangsystemet; 2. Myndighet, organ	
Juridisk person (en)	Rettssubjekt som ikke er fysisk person, men som rettslig sett opptrer som enhet (feks. stat, kommune, aksjeselskap.)	
Justismord	er en betegnelse som brukes når en person med rettskraftig dom er blitt dømt for en forbrytelse vedkommende ikke har begått.	
Jury (en)	Medlemmer av lagmannsretten som ikke er jurister, som blir tilkalt for å avgjøre bestemte spørsmål, særlig skyldspørsmål. <i>Merknad:</i> Kalles også lagrett	
Kausjon (en)	Sikkerhet, garanti som stilles for at en annen persons (økonomiske) forpliktelser vil bli oppfylt	
Kjennelse (en)	Rettsavgjørelse i et spørsmål under en saksbehandling og som ikke er dom.	
Kjensgjerning (en)	Faktum, noe som er fastlått med sikkerhet	
Kriminell lavalder (en)	Alder som en person må ha nådd for å kunne gjøres rettslig ansvarlig for sine handlinger. <i>Merknader:</i> Den kriminelle lav alderen i Norge er 15 år.	
Kronvitne (et)	Hovedvitne, viktig vitne.	
Kryssforhør (et)	Forhør (avhør) der både forsvarer og avklager stiller spørsmål; nærgående forhør	
Lagdommer (en)	Embetsmann som er dommer i lagmannsretten	
Lagmannsrett (en)	Domstol for større alvorlige sivil- og straffe,	

	andre instans over by/herredsrett og under Høyesterett	
Legdommer (en)	Dommer som ikke har juridisk utdanning.	
Legemsbeskadigelse (en)	Det å påføre en annen person fysisk skade.	
Legemsfornærmelse (en)	Fysisk vold mot en person.	
Løslate (å)	Å sette fri, særlig fra fengsel.	
Løslatelse på prøve	Mulig løslatelse fra fengsel etter soning av to tredjedeler av straffen. <i>Merknad:</i> I prøvetiden (minst 6 mnd. skal den løslatte oppfylle særlige vilkår.)	
Meddommer (en)	Dommer som sitter i en rett med flere dommere, men som ikke er rettens formann.	
Medskyldig (adj.)	Hver av flere som er skyldige	
Medvirkning	å bidra til en erstatningsbetingende eller straffbar handling uten å utføre selve handlingen	
Mistanke (en)	Her: Formodning el. anelse om et forhold	
Mistenkt (adj., en)	(om) person som politiet el. påtalemyndighet tror har gjort noe straffbart.	
Mulkt (en)	(penge)bot	
Myndig (adj.)	Om person: som har nådd myndighetsalderen (18år) og som dermed har rett til å slutte rettslig bindende avtaler og fritt råde over egen økonomi.	
Nødverge (et)	Handling for å avverge el. forsvare seg mot et rettstridig angrep. <i>Merknad:</i> en rettsstridig handling som er foretatt i nødverge, er straffri	
Offentlig (adj)	1. Som alle adgang til. åpen; 2. Som angår alle; 3. Som administreres av stat, kommune el. Fylkeskommune.	
Overlagt (adj.)	Som er tilsiktet og planlagt, feks. overlagt drap (jfr. forsettlig, som ikke er planlagt)	
Overtredelse (en)	Det å gå ut over lovens bestemmelser, lovbrudd	
Paragraf (en)	Del av lov, traktat el. annet dokument, som regel i form av et nummerert avsnitt.	
Politiavhør (et)	Utspørring av en person som er mistenkt for å ha gjort en forbrytelse, el. som kan ha opplysninger om en sak som behandles av politiet el. en domstol	
Prosedyre (en)	Aktors og forsvarers oppsummering av en sak etter at bevisførselen er avsluttet.	
Påanke (å)	Å bringe en lavere retts avgjørelse inn for en høyere instans, å appellere	
Pågripe (å)	Om politimyndighet. Frata en person bevegelsesfriheten	
Påstand (en)	1. Mening, oppfatning 2. Formulert krav fra part i rettssak om hva rettens avgjørelse skal gå ut på.	

Påtale (en)	1. Klagemål over en straffbar handling; 2. det å bringe en sak inn for retten.	
Påtalemyndighet (en)	1. myndighet til å reise påtale (tiltale) for straffbare handlinger; 2. Offentlig instans el. Øvrighetsperson med rett til å reise tiltale straffesak (riksadvokat, statsadvokat, politimester.)	
Påtaleunnlattelse (en)	Det å unnlate å reise tiltale. <i>Merknad:</i> Særlig brukt overfor førstegangsforbryter ved mindre lovbrudd.	
Retten er hevet	Rettsmøte er slutt	
Retten er satt	Rettsmøte er startet	
Rettsanmodning (en)	Begjæring fra en domstol til en annen om å foreta bevisopptak el. annet rettslig skritt feks. pågripelse og fengsling.	
Rettsanvendelse (en)	Lovanvendelse. <i>Merknad:</i> man kan anke over rettsanvendelse i en sak.	
Rettsforhandling (en)	Forhandling for domstol	
Rettskraftig (adj.)	Om dom o.a.: endelig, bindende.	
Rettslig avhør (et)	Avhør i forbindelse med rettssak, feks. av et vitne	
Rettslig forklaring (et)	Forklaring som en person avgir i forbindelse med en rettssak.	
Rettslig forundersøkelse (en)	Undersøkelse i straffeprosessen som ledes av retten, og som har til formål å skaffe til veie opplysninger for å avfjøre om tiltale bør reises.	
Rettslig kjennelse (en)	Kjennelse (rettsavgjørelse, men ikke dom avsagt av en rett.)	
Rettssak (en)	Sak som er innbrakt for en domstol for å bli pådømt, <i>Merknad:</i> En skjelner mellom sivile saker og straffesaker.	
Riksadvokat (en)	Høyeste embetsmann i landets påtalemyndighet	
Rulleblad (et)	Skjema med opplysninger om en personsandel, særlig i det militære.	
Sakkyndig (adj.)	Om person: som har spesiell fagkunnskap om noe	
Saksforberedelse (en)	Forberedende behandling av en rettssak, før hovedforhandlingen.	
Saksomkostninger	Utgifter i forbindelse med en rettssak.	
Saksøker (en)	1. Person som reiser sak, stevner; 2. i tvangsfullbyrdelseslovenes forstand: person som krever tvangsfullbyrdelse.	
Salær (et)	Honorar, godtgjørelse, særlig for juridiske bistand.	
Sedelighetsforbrytelse (en)	Seksualforbrytelse feks. voldtekt, incest.	
Sedvane (en)	Vanlig skikk og bruk el. tradisjon i et samfunn	
Sikre (å)	Her: å holde en domfelt person i forsatt forvaring etter egentlig straffetid el. å holde en farlig	

	person under oppsikt.	
Siktete/siktet (adj.)	Om person: som er mistenkt, og som det er innledet rettslig forfølgning mot ved domstolene, den anklagede	
Siktelse (en)	I strafferetten: Skriftlig utforming av beskyldning om straffbart forhold, som påtalemyndigheten retter mot den siktete	
Skadeerstatning (en)	Erstatning etter skade, skadebot.	
Skjellig grunner til mistanke	Svært sannsynlig	
Skjerpende (adj)	Som betinger el. fører til strengere straff	
Skjønn (et)	(person som foretar) bedømmelse el. vurdering.	
Skyld (en)	1. ansvar for å ha voldt noen skade. Merknad; skyld er et vilkår for straff el. erstatningsansvar; 2. avgift el. skatt, særlig av fast eiendom	
Sone (å)	Her: gjennomføre, uthole (fengsels)straff.	
Statsadvokat (en)	Embetsmann i påtalemyndigheten underlagt riksadvokaten	
Stevning (en)	1. muntlig el skriftlig anmodning om at en sak skal bringes inn for herreds- el. byretten; 2. Skriftlig innkalling av saksøkte, tiltalte el. vitner til rettermøte	
Straff (en)	Gjengjeld mot den som bryter visse regler, særlig overfor samfunnets lover og regler	
Straffeforfølgning (en)	Rettslig forfølgning av en straffesak.	
Straffeloven	Lov om forbrytelser og forseelser	
Strafferamme (en)	Lovbestemmelse om hvilke maksimums- og minimumsstraff som kan idømmes for enkelte forbrytelser.	
Strafferett (en)	Del av offentlig rett som gjelder forbrytelser og straff.	
Straffesak (en)	Rettssak som gjelder et straffbart forhold	
Straffeutmåling (en)	Utmåling (beregning) av straff innenfor de strafferamme som gjelder for det straffbare forholdet.	
Tilregnelig (adj.)	Om person: som er psykisk normal og dermed ansvarlig for sine handlinger.	
Tilsiktet (å)	Gjøre med vilje for å oppnå et ønsket resultat	
Tiltale (en)	Klage over en straffbar handling, påtale	
Tiltalebeslutning (en)	Beslutning fattet av påtalemyndigheten om at det skal reises straffesak mot en person for en formodet straffbar handling	
Tiltalt (adj.)	Om person: som er siktet og som det er reist sak mot.	
Tinglyse (å)	Å registrere og kunngjøre et dokument for å gjøre det rettslig	
Tjenesteforsømmelse	Forsømmelse (mildere enn forseelse og ingen	

(en)	forbrytelse) som er begått under arbeid, i offentlig tjeneste.	
Tvangsfullbyrdelse (en)	Gjennomførsel av et rettskrav ved tvang, feks. ved utpanting el. tvangsauksjon	
Uaktsomhet (en)	Uforsiktighet el. forsømmelse. <i>Merknad:</i> I straffeloven skjelnes det mellom grov og uaktsomhet, og ikke grov og uaktsomhet.	
Ubetinget (adj.)	Om straffedom: som skal fullbyrdes. <i>Merknad:</i> jfr. betinget.	
Ugyldig (adj.)	Ikke gyldig, ikke rettskraftig	
Umyndig (adj.)	Om person: som ikke har nådd myndighetsalderen el. som er umyndiggjort	
Unnlatelse (en)	Det å la være å gjøre noe	
Uskyldig (adj.)	Ikke skyldig	
Usømmelig atferd (en)	Oppførsel som ikke passer seg	
Utvisning (en)	I forbindelse med fremmedloven: påbud om å reise ut av landet og aldri komme tilbake. <i>Merknad:</i> utvisning er den strengeste av fremmedlovens reaksjoner og brukes bl.a. i forbindelse med utlendinger som begår grove forbrytelser. jfr. avvisning og bortvisning	
Uvedkommende (adj.)	Som ikke angår en sak, og som ikke er av interesse el. betydning. <i>Merknad:</i> Person som er utenforstående, ikke har rett til å blande seg inn.	
Vandel (en)	Adferd, livsførsel	
Varetektsfengsling (en)	Fengsling av en som er mistenkt for lovbrudd.	
Verge (en)	Person som ivaretar den umyndiges interesse og handler på hans el. hennes vegne i formuesaker	
Vinning	Fordel, fortjeneste	
Vinningsforbrytelse (en)	Straffbar handling der gjerningsmannen har til hensikt å skaffe seg el. andre en uberettiget gevinst.	
Vitne (et)	Person som avgir forklaring om det han el. hun ved en bestemt anledning har sett, hørt, ment, tenkt, følt el. sagt.	
Volde (å)	Være årsak til, særlig skade	
Voldsforbrytelse (en)	Forbrytelse som innebærer bruk av vold	
Åsted (et)	Sted der en straffbar handling har foregått.	
Åstedsbefaring (en)	En domstols rettslige undersøkelse av et åsted i forbindelse med tvist el. forbrytelse.	